

λείπουν μιὰ καὶ καλὴ οἱ ἀφορμὲς γιὰ διχόνοιες.

Τέτιο τὸ σχέδιό μας. Φτειάνουμε. δηλ. μ.ὰ Βουργαρία, πὸ πρὲπει νὰ μὲνη εὐχαριστημένη. Ἄν ἔμεινε εὐχαριστημένη μὲ δίχως τὴν παραλία πὸ τῆς δώσαμε στὸ Αἰγαῖο, ἀκόμη καλύτερα γιὰ μᾶς, γιὰ νάχη συνέχεια ἢ Ἑλλην. Μακεδονία μὲ τὴν Ἑλλην. Θράκη, ἀλλὰ δυσκολοπίστευτο. Κι ὄχι μόνο τὰ μεγαλύτερα κομμάτια. παίρνει ἢ Βουργαρία, ἀλλὰ καὶ τὰ παχύτερα, δηλ. τὰ πεδινώτερα. Δὲν πολυζηλεύουμε ὁμῶς, ἀφοῦ σκοπὸς μας εἶναι ἢ στενότερη Ὀμοσπονδιακὴ ἔνωση τῶν βαλκανικῶν.

Τελειόνοντας εὐχουμαι μὲ τὴ μοιρασιὰ πὸ συμφωνήθηκε νὰ μείνουν πὸ εὐχαριστημένοι ὅλοι οἱ σύμμαχοι παρ' ὅσο θᾶμεναν, ἂν ἔμπαιναν σὲ πράξη τὰ πάρα πάνου. Μόνο θέλω νὰ προστέσω ὅτι οἱ σύμμαχοι, ὅπως τὸ παρατήρησε κ' ἕνας ἀνταποκριτῆς τῆς «Ἀκρόπολης», χρέος ἔχουν στὴ συνθήκη πὸ θὰ κάνουν μὲ τὸν Τοῦρκο νὰ νοιαστοῦν καὶ γιὰ τοὺς Ἑλληνας τῆς Μικρῆς Ἀσίας καὶ γιὰ τοὺς σκλαβόψυχους ἀκόμη Ἀρμένηδες, καὶ ὄχι μόνο, ὅπως ἔλεγε ὁ ἀνταποκριτῆς, νὰ ζητήσουν νὰ κανονιστῇ δίκαια ἢ στρατιωτικὴ ὑπηρεσία τους ἀλλὰ καὶ οἱ οἰκονομικὲς ὑποχρεώσεις τους νὰ κανονιστοῦν δίκαια, γιὰτὶ οἱ Τοῦρκοι καὶ γδαρμένους ὅπως εἶναι τώρα θὰ κοιτάξουν νὰ τοὺς ἀπογδάρουν ὕστερ' ἀπὸ τὶς συμφορὲς πὸ ἔπαθαν, πὸ δὲν εἶναι λιγώτερο οἰκονομικὲς παρὰ πολεμικὲς. Ἀκόμη, ἂν μποροῦν νὰ τὸ καταφέρουν, πρὲπει νὰ κοιτάξουν οἱ σύμμαχοι νὰ μείνη ἢ Μικρὴ Ἀσία στὴ δικὴ τους οἰκονομικὴ ἐπιρροή, κι ὄχι στῶν Εὐρωπαίων. Ἡ κάθε Εὐρωπαϊκὴ δύναμη ἔχει τὶς ἀποικίες καὶ τὶς κατακτήσεις τῆς κ' ἐπομένως ἔχει πὸ νάπλωνη τὶς ἀρίστες τῆς. Τὸ ἴδιο πρὲπει νὰ γίνη καὶ γιὰ τὴ Βαλκανικὴ δύναμη μὲ τὴ Μικρὴ Ἀσία. Αὐτὸ ὁμῶς ἂς μὴ τὸ φωνάζουμε καὶ πολὺ, γιὰτὶ δὲ συμφέρει στοὺς μεγάλους λύκους.

27. 10. 912.

ΛΥΔΟΣ ΠΟΔΑΒΡΟΣ

Σὰ νὰ φαίνεται πὸς οἱ σοφοὶ ὅλοι κι ὅλοι οἱ μεγάλοι ποιητᾶδες σ' ἕνα τέτιο συμπέρασμα φτάνουν — πὸς τὸ αἶνιγμα τῆς ζωῆς δὲν ξεδιαλύνεται γιὰτὶ αἶνιγμα δὲν ὑπάρχει. Τὸ αἶνιγμα εἶναι κατασκευὴ δικὴ μας γιὰτὶ ἐμεῖς γυρῆβουμε νὰ βροῦμε πάντοτε αἰτίες ξεχνώντας πὸς ἢ ἔνοια τῆς αἰτίας εἶναι τῆς λογικῆς μας εἰδωλο κι ὄχι πραγματικότητα, πὸς ἢ μόνη ἀλήθεια κι ὁ μόνος σκοπὸς τῆς ζωῆς μας εἶναι νὰ ζοῦμε ὅσο γίνεται πὸ ζωντανά, πὸ ἡρωικά πὸ δυνατά, πὸ θεληματικά, πὸ μεγάλα. Κ' ἢ ἔνταση θὰ φέρνει τὴν καλιτέρεψη καὶ τὸ ἀνέβασμα τῆς φυλῆς, πὸ διαλεχτὴ συνείδηση καὶ πὸ πλατωνόγη ὁμορφιά.

ΕΡΜΟΝΑΣ

ΕΝΑΣ ΑΘΡΩΠΟΣ

Ἦν ἐξοῦσε ἀνάμεσὸ μας ὁ Γκαῦτε, εἶμαι βέβαιος πὸς ἀπὸ τὰ ἐνέα δέκατα τῶν πατριωτικῶν στίχων πὸ φαίνονται πὸς στίγες τῶν ἐφημερίδων, θὰ προημιούσε τὸ ἔργο τοῦ Ματσούκα, πὸ μετατόπισε τὰ θούρια ἀπὸ τὸ σίχο στὴν ἴδια του τὴ ζωὴ, καὶ τόσῳ γυρῆζει στὰ στρατόπεδα, ἀπὸ τὴ γυρῆζη σὲς ἐφημερίδες.

Κ. ΠΑΛΑΜΑΣ

Ὁ Ματσούκας τραγούδησε μὲ τὸ τουφέκι. Ἀκολουθώντας τὸ στρατὸ τοῦ Διαδόχου ἀπὸ τὴ Λάρισα ἴσαμε τὴ Σαλονίκη, δὲν κατάφερε, λέει, νὰ γυρῆξει τὴν ὄνειρέμενη χρυσιὴ κορνίζα στὴ ζωὴ του, μὲ τὸ θάνατο. Πολέμησε μὰ δὲ σκοτώθηκε. Κι οὔτε πληγώθηκε. Καὶ λυπᾶται κατὰκαρδα γι' αὐτό.

Ὅσοι δὲν τὸν ξέρουν τὸ Ματσούκα, τὰ παίρνουν τὰ λόγια του γιὰ φαιμαρονάδες καὶ χαζογελιάνε. Μὰ ὅσοι τὸν ξέρουν, τὸν πιστεύουνε καὶ τὸν ἐθαμάζουνε. Κάτου ἀπὸ τὸ Ματσούκα τὸ ρήτορα καὶ πολυλογά, κρύβεται ὁ Ματσούκας ὁ ἄθρωπος. Καὶ εἶναι τόσο ὄρατος καὶ τόσο ἐπιβλητικός, μὲ τὶς σκέψεις του καὶ μὲ τὶς πράξεις του τὶς εὐγενικὲς, ὁ ἄθρωπος Ματσούκας, πὸ σβήνει τὸ ρήτορα καὶ τὸν πολυλογά.

Ἀληθινά, καθὼς τὸ λέει, ὁ Ποιητῆς, θούριο ἢ ζωὴ τοῦ Ματσούκα. Θούριο μὰ κ' ἔλεγεία μαζί. Αἰωνταρόψυχος μὰ καὶ πονόψυχος. Πρῶτος στὸν πόλεμο μὰ καὶ πρῶτος ὄπου ἢ φωνὴ τῆς Δυστυχίας τὸν καλεῖ. Ἔχει αὐτιὰ καὶ τὴν ἀκούει καλὰ τὴ φωνὴ αὐτὴ ὁ Ματσούκας. Ἀλτρουϊστῆς ὅσο κανέναν ἄλλος. Καὶ σκορπιόχερης ὅσο οὔτε ἑκατομμυριοῦχος. Νὰ τὸν ἀκούτε νὰ σᾶς δηγᾶται κάτι ἐπεισοδία του στὸ Βόλο καὶ νὰ τρίβετε τὰ μάτια σας. Ἐκατομμυριοῦχο ἔχετε μπροστὰ σας ἢ τὸν ἀπένταρο καὶ ἀχτήμονα Ματσούκα ;

— Καταξεντέλισες τοὺς ταλλαράδες! τοῦ εἶπα σὲ μιὰ στιγμὴ δικιολογημένου ἐνθουσιασμοῦ.

Κροῖμα πὸ δὲν κρατᾶει ἡμερολόγιο τῆς ζωῆς του. Ἐνα τεφτέρι πὸ νὰ σημειώνει ξερὰ ξερὰ τὶς πράξεις του. Τὸ τεφτέρι αὐτὸ θὰν τὸν δόξαζε μιὰ μέρα περισσότερο κι ἀπὸ τοὺς στίχους του κι ἀπὸ ἀντιτορπιλικὰ καὶ ἀπὸ τὰ κανόνια πὸ πρῶσφερε μὲ τὸ τραγούδι του στὴν πατρίδα.

Νά, λίγες ἀραδοῦλες ἀπὸ τὸ τεφτέρι αὐτὸ τὸ ἀνύπαρχτο :

Βόλος 4, λ. χάρη, τοῦ Ὀκτώβρη. Ἐημερώματα